

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

'Εν Έλλάδι..... Δρ. ν. 3.—
'Εν τῇ ἀλλοδαπῇ » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 20
261—Γραφείον δρ. Ερμοῦ—261

Αἰτήσεις πρὸς ἑγγραφὴν συνδρομητῶν, μὴ οὐρο-
δενδρεῖαι ὑπὸ τοῦ τιμῆματος τῆς συνδρομῆς, εἰσὶν
ἀπαράδεκτοι.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΙ

ΕΝ τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν ἀριθμῷ ἐδημοσιεύταμεν
ἔχθρον ἐν ᾧ κατεδεικνύομεν τὰ ἐκ τῆς ἀναπαύσεως τῆς
Κυριακῆς ἀγαθό. Συνεχίζοντες σήμερον τὸ αὐτὸ ἀντι-
κείμενον, εἰδικότερον πραγματευόμενα περὶ τοῦ ἀτυ-
χοῦς τυπογράφου, τοῦ θεράποντος τῆς εὐγενεστέρας
τῶν τεχνῶν, ὃν αἱ περιστάσεις ἔταπείνωσαν σήμερον
καὶ ἔξημετέλισαν καταστήσασαι αὐτὸν καὶ αὐτοῦ τοῦ
χειρώνακτος ὑπὸδεέστερον. 'Ο μετερχόμενος οἰανδήπο-
τε τέχνην ἢ ἐπιστήμην ἀποιλαύει τοῦ δικαιώματος
τῆς ἀναπαύσεως κατὰ τὴν Κυριακὴν, ἀλλ' ὁ σημερι-
νὸς τυπογράφος ἐν Ἀθήναις, κατεδικάσθη νὰ ἐργάζη-
ται νυχθημερόν, στερούμενος καὶ αὐτῆς τῆς ὑπὸ τοῦ
'Υψιστοῦ δωρηθείσης τοῖς πᾶσιν ἀναπαύσεως ἀπαξ τῆς
ἔβδομαδος. Εἶναι δὲ περιεργον ὅτι ὁ συντελῶν πρὸς
τὸν ἔξετελισμὸν τοῦ ἐργάτου τούτου εἶναι ὁ φιλάνθρω-
πος, ὁ θηικολόγος, ὁ ὑπερασπιστὴς τῶν ἀπροστατεύ-
των καὶ πασχόντων, ὀκέρβερος οὗτως εἴπειν τῶν ὄλικῶν
καὶ ἔθνικῶν προνομίων τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ ΔΗΜΟ-
ΣΙΟΓΡΑΦΟΣ. 'Επασχολῶν οὗτος αὐτὸν νυχθημερόν ἀ-
φαιρεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὸν μόνον χρόνον καθ' ὃν ἥδηνατο,
ἐκτελῶν τὰ πρὸς τὸν Θεόν, τὴν οἰκογένειαν καὶ ἔκα-
τὸν καθήκοντα, τὰς μὲν διανοητικὰς αὐτοῦ δυνάμεις
ν' ἀναπτυξῆ τὰς δὲ σωματικὰς ν' ἀνακουφίσῃ. 'Ἐργα-
ζόμενος ὅμως τὴν Κυριακὴν παραβαίνει τοὺς κανόνας
τῆς φύσεως καὶ βαθμηδὸν θέλει καταντῆσει ἀχροστος,
ἐπὶ δὲ τούτοις παραβαίνει τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, οὗ
τὴν ἀποδοκιμασίαν θέλει τάχιον ἢ βράδιον ὑποστῆ.
'Αλλὰ καὶ φθείρων τὴν ὑγείαν αὐτοῦ, θέλει γηράσει
ἐν νεότητι, τυφλωθῆ καὶ καταντῆσει, τοῦ χρόνου πα-
ρερχομένου, παράλυτος, οὕτω δὲ ὁ Ἐκδότης θέλει
εὑρεθῆ ἀνευ ἴκανῶν ἑργατῶν καθότι οὐδεὶς νοήμων θέ-

λει καταδικάσει ἔκατὸν εἰς ἔργον ἐξ οὗ οὐδὲν πλέον
προσδοκᾷ, εἰμὴ πρόσωρον καὶ σκληρὸν θάνατον.

'Η ΑΘΗΝΑΪΣ δόθεν ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῶν
μελῶν καὶ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Γουτεμβεργίου ἑταῖρίας,
πρὸς δὲ καὶ τῶν Ἐκδότῶν τῶν ἡμερησίων φύλλων,
ὅπως ἀπαντες συντελέσωσι εἰς τὴν κατάπαυσιν τῆς
κατὰ τὴν Κυριακὴν ἐργασίας τοῦ ἐργάτου τυπογράφου,
καὶ τοῦτο, ἔστωσαν βέβαιοι, θέλει ἀποδῆ πρὸς ὡφέ-
λειαν καὶ τοῦ Ἐκδότου, δῆτις ὑπὲρ παντὸς ἀγαθοῦ,
καὶ ἐντίμου αἰσθήματος προμαχεῖ, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ
χριστιανισμοῦ οὗ ἐσμὲν ὄπαδοι.

ΠΩΣ ΠΡΟΓΙΝΩΣΚΕΤΑΙ Ο ΚΑΙΡΟΣ

'Ο Καζαρίας ἐν προτέροις χρόνοις καὶ νῦν ἔτι ἐν
Έλλαδι ἐστὶ τὸ μέσον δι' οὗ ἡ δήλωσις τοῦ καιροῦ
πρὸ ἐνὸς ὀλοκλήρου ἐτους γίνεται, προλεγομένων τοῦ
ψύχους καὶ τῆς θερμότητος, τῆς ξηρασίας καὶ βροχῆς.
'Αλλ' ὁ Καζαρίας, καλὸς ἐνίστη ὡς καὶ οἱ γνώσται
τοῦ καιροῦ χωρικοὶ, δὲν ἔσται πάντοτε ἴκανοι νὰ με-
ταδώσουν ἀκριβῆ πληροφορίαν. Οὕτω ἐν Ἀμερικῇ πα-
ρηγκωνισθήσαν οἱ τοιοῦτοι κήρυκες διὰ κανονικοῦ συ-
στήματος σκοπὸν ἔχοντος τὴν ἔξευρεσιν τοῦ καιροῦ
δι' οὗ ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἀμερικῇ ἀπὸ τοῦ Maine μέχρι
τῆς Καλιφορνίας γνωρίζεται ὁ καιρὸς εἰς τὸν ναύτην
παρὰ τὰς βραχώδεις ἐπικινδύνους ἀκτὰς, εἰς τὸν γε-
ωργὸν ἐπαγγυπνοῦντα τὰ σπαρτά του, καὶ ἀναμέ-
νοντα ἡμέρας καλὰς πρὸς ἀποθήκευσιν αὐτῶν καὶ εἰς
τὸν διοιπόρον, ἐπιθυμοῦντα τὴν ἔξακολούθησιν τῆς δ-
δοιπορίας του ὑπὸ αἴθριον οὐρανόν.

'Ο λόγος δι' οὗ αἱ προφητεῖαι αῦται εἰσὶ τοσοῦτον
ἀληθεῖς ἐστὶν ἀπλοῦς: ὁ καιρὸς αὐτὸς λέγει εἰς τὸν
παρατηρητὴν τί μέλλει νὰ πράξῃ, δλίγον τι πρότερον,
ὁ δὲ τηλέγραφος ἀποστέλλει τὴν εἰδῆσιν ἐφ' ἀπα-
σαν τὴν χώραν, ἐκ τοῦ κεντρικοῦ γραφείου ἐν Βασι-
γκτῶνι.

'Η ἀτμοσφαίρα τφόντι ἔχει βάρος, ὡς τὸ ὅδωρ ἢ

οίονδήποτε ἄλλο ὑγρὸν καὶ τοι φαίνεται καθ' ὀλοκληρίαν ἀσώματος. Ο διαφανῆς, καὶ ἀφανῆς ἀτῆ πιέζει πρὸς τὸ κέντρον τῆς γῆς. Η πίεσις αὐτὴ ποικίλλει κατὰ τὴν κατάστασιν τοῦ καιροῦ, καὶ αἱ μεταβολαὶ δηλοῦνται δι' ὄργανου τινος καλουμένου βαρομέτρου.

Κατὰ γενικὸν κανόνα ἡ πτῶσις τοῦ ὑδραργύρου ἐν τῷ σωλῆνι τοῦ βαρομέτρου δεικνύει βροχὴν, ἡ δὲ ὑψωσις προκηρύσσει καλὸν καιρόν. Ἐνίστη τὴν ὑψωσιν ἀκολουθοῦσι ψυχροὶ ἀνέμοι καὶ πάγος. Τι δεικνύουσι πράγματα αἱ μεταβολαὶ αἵτινα προσδιορίζεται μόνον διὰ τῆς συγχρίσεως τῶν βαρομετρικῶν μεταβολῶν κατὰ τινας ὥρας, ἐν πολλοῖς μέρεσιν πολὺ λίαν ἀλλήλων ἀπέχουσιν. Τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τῶν Σημείων Ὑπηρεσίας παρατηρήσεις ἔκτελονται εἰς περὶ τοὺς ἔκατον τεσσαράκοντα σταθμούς, ἐν διαφόροις μέρεσι τῆς χώρας, ἐν ὠρισμέναις ὥραις, τὰ δὲ ἀποτελέσματα τηλεγραφοῦνται ἀμέσως εἰς Βασικτῶνα ἔνθα ἔξαγονται αἱ πιθανότητες αἵτινες δημοσιεύονται τρις ἀνὰ εἴκοσι τέσσαρας ὥρας.

Ἄλλ' ἡ ἀτμοσφαίρα ποικίλλει οὐ μόνον κατὰ τὸ βάρος ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν θερμοκρασίαν. Τὸ θερμόμετρον λέγει ἡμῖν περὶ τοιούτων μεταβολῶν. Πλὴν τούτου ὁ ἀτῆ περιέχει μεγάλην ποσότητα ὑγρασίας, καὶ δεικνύει τοσαύτην ποικιλίαν ἐν τῷ χαρακτηριστικῷ τούτῳ ὡς καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις. Ὅπως γίνωνται γνωσταὶ αἱ μεταβολαὶ ἐν τῇ ὑγρασίᾳ τῆς ἀτμοσφαίρας, ἐργαλεῖον τι εὑρέθη καλούμενον ὑγρομέτρον.

Οὕτω δὲ δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τὸ βάρος ἢ τὴν θλίψιν, τὴν θερμοκρασίαν καὶ τὴν ὑγρασίαν τοῦ ἀέρος, μόνον δὲ μένει ἡ καταμέτρησις τῆς δυνάμεως καὶ ἡ κατάδειξις τῆς διεύθυνσεως τοῦ ἀνέμου. Τοῦτο γίνεται διὰ τοῦ ἀνεμιστηρίου καὶ τοῦ ἀνεμόμετρου. Τὸ ἀνεμιστήριον δεικνύει τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸ ἀνεμόμετρον τὴν ταχύτητα τοῦ ἀνέμου.

Δι' ὅρθης καταλήψεως τῶν ἐργαλείων τούτων ὁ ὑπάλληλος ὁ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Σημείων, δύναται νὰ εἴπῃ τί ὁ καιρὸς λέγει εἰς αὐτὸν· διότι ὅσον ἀγρίως καὶ τυφλῶς καὶ ἀν ἐλθη ἡ θύελλα, στέλλει προαγγέλους λέγουσα ποῦ ἡγέρθη, ποίαν πορείαν θὰ λάβῃ καὶ εἰς πόσην ἀπόστασιν θὰ ἐκταθῇ. Ταῦτα δὲ λέγει εἰς τὸν καταβάλλοντα αὐτητὴν προσοχήν.

Τὸ σύστημα τῶν σημείων τοῦ κινδύνου τὸ ὅποιον παρεδέξατο ἡ κυβέρνησις τῶν Ὑπ. Πολιτειῶν, ἀπεδείχθη λίαν εὐεργετικὸν εἰς τὴν ναυτιλίαν. Καθ' ὅλην τὴν παραλίαν εἰσὶ σταθμοὶ, ἐφ' ὃν σαφῶς δρατὰ· σημεῖα τίθενται, προειδοποιοῦντα τοὺς πλοιάρχους περὶ τῶν προσεγγίζουσῶν θυελλῶν, οὕτω δὲ ἀποτρέπεται ὁ κίνδυνος· ἐκ δὲ τῶν στατιστικῶν καταφαίνεται ὅτι τὰ θαλάσσια δυστυχύματα σημαντικῶς ἡλαττώθησαν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν προφυλακτηρίων σημείων.

Ἐπίστης καὶ τὰ γεωργικὰ συμφέροντα τῆς χώρας πολὺ εὐεργετήθησαν διὰ τῶν ὑμερησίων δελτίων τῶν ἀποστελλομένων εἰς πᾶν γεωργικὸν διαμερίσμα ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Καιροῦ, τὰ δελτία ταῦτα διαβιάζονται εἰς τοὺς ταχυδρομικοὺς ἐπιστάτας οἵτινες ἀμάρτινοι λέβιστοι εἰσαγωγῆς τῶν προφυλακτηρίων σημείων

παρὰ τοῦ κοινοῦ. Τὰ δελτία φθάνουσιν εἰς τὰ διάφορα γραφεῖα περὶ τὴν 11 τῆς πρωΐας. Ἐν ἑκάστῳ δελτίῳ ἀγγέλλεται, ποίους ἀνέμους εἰς ἕκαστον μῆνα πιθανώτερον θὰ ἐπακολουθήσῃ βροχὴν. Ἐπίστης τὴν ὑψωσιν καὶ ὑφεσιν τῶν ποταμῶν καὶ τὸ διάφορον βάθος αὐτῶν κατὰ διαφόρους ἐποχάς.

Ἡ ὑψωσις προκηρύσσει καλὸν καιρόν. Ἐνίστη τὴν ὑψωσιν ἀκολουθοῦσι ψυχροὶ ἀνέμοι καὶ πάγος. Τι δεικνύουσι πράγματα αἱ μεταβολαὶ αἵτινα προσδιορίζεται μόνον διὰ τῆς συγχρίσεως τῶν βαρομετρικῶν μεταβολῶν κατὰ τινας ὥρας, ἐν πολλοῖς μέρεσιν πολὺ λίαν ἀλλήλων ἀπέχουσιν. Τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τῶν Σημείων Ὑπηρεσίας παρατηρήσεις ἔκτελονται εἰς περὶ τοὺς ἔκατον τεσσαράκοντα σταθμούς, ἐν διαφόροις μέρεσι τῆς χώρας, ἐν ὠρισμέναις ὥραις, τὰ δὲ ἀποτελέσματα τηλεγραφοῦνται ἀμέσως εἰς τοὺς καιρούς ἐπελευσομένας μεταβολάς.

Αἰγύπτω τέλον νομαδικὸν καὶ γεωργικὸν βίον, καὶ τοι ἐν τῷ Ταλμούδ ἀναφέρεται ὅτι οἱ Ιουδαῖοι δὲν ἔτρεφον ἀλέκτορας ἐν τῇ ιερᾷ πόλει τῶν Ἱεροσολύμων διὰ τὸ ἀκάθαρτον, αὐτοῦ, θεωρεῖται ὅμως ὡς βέβαιον ὅτι οἱ Ιουδαῖοι εἰχον ἀλέκτορας πανταχοῦ τῆς Παλαιστίνης. Ἐπειτα, πῶς ἐρμηνεύεται ἡ ῥῆσις τοῦ Κυρίου εἰπόντος εἰς τὸν Πέτρον «Πρὸς ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσει με», ἐάν δὲν ἦτο ἐν Ιουδαίᾳ γνωστὸν τὸ ζῶον τοῦτο; Ἡ ὑπόθεσίς τινων, ὅτι μόνος ὁ ἡγεμὼν Πιλάτος εἶχεν ἀλέκτορα, εἶναι γελοῖα. Τὴν σήμερον οἱ Ιουδαῖοι κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἔξιλασμοῦ προσφέρουσιν ἀλέκτορα ἢ ἀλέκτορίδα λευκήν. Καὶ τοι δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ συνήθεια αὕτη ἀνέρχεται εἰς ἀρχαιοτάτους χρόνους, οὐχ ἡ τον ομοίως ἀναγκαζόμενα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἔχει τὴν ἀρχήν της εἰς πολὺ ἀρχαῖαν ἐποχήν.

Ο ΑΛΕΚΤΩΡ

[Συνέχεια, ἔτη ἀριθ. 17.]

B.

Πόθεν ἦλθεν ὁ ἀλέκτωρ τῆς Ρόδου καὶ Δήλου. — Οι Βρετανοὶ περιεκοινοῦνται τοὺς ἀλέκτορας, αλλὰ δὲν ἔτρωγον αὐτούς. — Εἳ τῇ Διαθήκῃ δὲν ἔπαρχει ὄνομα ὕδιον τοῦ ἀλέκτορος. — Οιερὸς ἀλέκτωρ ἐν Τηνείας τοῦ Ναυπλίου.

Ο ἀλέκτωρ φαίνεται ἐλθὼν ἐξ ἀνατολῶν καὶ ὡς βέβαιον θεωρεῖται ὅτι ἐνωρίς ἐγένετο πτηνὸν κατοικίδιον. Καὶ τοι οἱ ιστορικοὶ καὶ οἱ ποιηταὶ ἀναφέρουσι περὶ τῆς ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων ὑπάρχεως αὐτοῦ ἐντῇ Εὐρώπῃ, ἐπὶ τοῦ Ομήρου ὅμως δὲν φαίνεται γνωστός, διότι οὐδὲμοι τῶν ποιημάτων αὐτοῦ ἀναφέρεται. Ἐκ τοῦ Ἀριστοφάνους μανθάνομεν ὅτι ὁ ἀλέκτωρ ἐκαλεῖτο πτηνὸν περισκὸν καὶ ἦτο πολὺ διαδεδομένος πρὸ τοῦ Δαρείου. Καὶ ὁ Κρατίνος καλεῖ αὐτὸν περισκὸν (παρ' Αθην. Θ. 374, d). Πάντες δὲ οἱ νεώτεροι ἀποδέχονται ὅτι ὁ ἀλέκτωρ δὲν εἴνει ιθαγενής, ἀλλ' ὅτι ἦλθεν ἐξ Ασίας διὰ τῶν Φοινίκων.

Ο Μαρτιάλιος διδάσκει ἡμᾶς ὅτι οἱ ἀλέκτορες τῆς Ρόδου καὶ τῆς Δήλου ἡσαν ὄνομαστοι ἐπὶ τῇ ὑπεροχῇ αὐτῶν ἐν ταῖς μάχαις καὶ τῇ τρυφερότητι τοῦ κρούστου.

Ο ἀλέκτωρ ὑπῆρχε καὶ ἐν τῇ Μ. Βρεταννίᾳ πρὸ τῆς καθυποτάξεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Ιουλίου Καίσαρος, διτοις διηγεῖται ὅτι οἱ κάτοικοι περιεποιοῦντο μὲν τοὺς ἀλέκτορας χάριν ἡδονῆς, δὲν ἔτρωγον δὲ τὸ κρέας αὐτῶν. Περιμένει θύελλαν, μένει ἐν τῷ λιμένι, καὶ χάνει τὸν βοηθητικὸν ἀνεμον ὅστις θὰ τὸν ἐξέβαλεν εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν.

Αφότου οἱ γεωργοὶ καὶ ναυτικοὶ ἔμαθον νὰ ἐκτιμῶσιν

διρθῶς τὴν ἀξίαν τοῦ καιροῦ, ἡ ὑψωσις αὕτη σώζει εἰς τὴν χώραν κατ' ἔτος ἐκατομμύρια ἐκατομμύριαν δολαρίαν καὶ ἐκατοντάδας ἀγρώπων. Πολλάκις μία μόνη ἔγκαιρος προσδοποίησις ἀπέτρεψε ζημίας αἵτινες θὰ ἀνήρχοντο εἰς πλειότερον ποσὸν ἢ ὅσον ἐδαπανήθη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῆς ὑπηρεσίας ταῦτης μέχρις σήμερον.

Δὲν θὰ ἔργει τοι φαίνεται τὰ δελτία τῶν ποταμῶν τῶν θυελλῶν, οὕτω δὲ ἀποτρέπεται τὸν κίνδυνον εἰσαγωγῆς τῶν προφυλακτηρίων σημείων. Επίστης καὶ τὰ γεωργικὰ συμφέροντα τῶν σημείων τοῦ κινδύνου τὸν καταστικῶν καταφαίνεται ὅτι τὰ δυστυχύματα σημαντικῶς ἡλαττώθησαν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν προφυλακτηρίων σημείων

Αἰγύπτω τέλον νομαδικὸν καὶ γεωργικὸν βίον, καὶ τοι ἐν τῷ Ταλμούδ ἀναφέρεται ὅτι οἱ Ιουδαῖοι δὲν ἔτρεφον ἀλέκτορας ἐν τῇ ιερῇ πόλει τῶν Ἱεροσολύμων διὰ τὸ ἀκάθαρτον, αὐτοῦ, θεωρεῖται ὅμως ὡς βέβαιον ὅτι οἱ Ιουδαῖοι εἰχον ἀλέκτορας πανταχοῦ τῆς Παλαιστίνης. Επειτα, πῶς ἐρμηνεύεται ἡ ῥῆσις τοῦ Κυρίου εἰπόντος εἰς τὸν Πέτρον «Πρὸς ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσει με», ἐάν δὲν ἦτο ἐν Ιουδαίᾳ γνωστὸν τὸ ζῶον τοῦτο; Η ὑπόθεσίς τινων, ὅτι μόνος ὁ ἡγεμὼν Πιλάτος εἶχεν ἀλέκτορα, εἶναι γελοῖα. Τὴν σήμερον οἱ Ιουδαῖοι κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἔξιλασμοῦ προσφέρουσιν ἀλέκτορα ἢ ἀλέκτορίδα λευκήν.

Ἐν τῷ ἀλέκτωρος δύο τινὰ θαυμασμοῦ ἔχεια παρατηροῦνται· 1) ὅτι ἔχει εἰναι ἐν ὠρισμέναις ώραις καὶ ἔλιξ κατὰ τὴν πρωΐαν καὶ ἐν χρόνῳ, καθ' ὃν τὰ λοιπὰ πτηνὰ κοιμῶνται. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι οἱ Ρωμαῖοι διήρκουν τὴν νύκτα εἰς 4 φυλακάς, ὧν ἡ τρίτη ἐκαλεῖτο ἀλέκτοροφωνία, συμπίπτουσα πρὸς τὴν 3 μετά τὰ μεσάνυκτα. Η διαίρεσις τῆς νυκτὸς ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις φέρεται ὡς ἔχεις. «Οφεὶς ἡ μεσονυκτίου ἡ ἀλέκτοροφωνίας ἡ πρωΐ». (Μάρκ. ιγ', 35). καὶ 2) ὅτι ἡ φωνὴ αὐτοῦ καὶ τοι μικροῦ σηντος ὅτις πλέονται πολὺ μακράν. Εν τῷ Ταλμούδ ἀναφέρεται ὅτι ἐν Ιεροσολύμοις ὑπῆρχεν ἀλέκτωρ ιερὸς οὗ ἡ φωνὴ ἡ κούνετο ἀπὸ 3 παρασαγγῶν. Ο βασιλεὺς Ἀγρίππας ἀκούεις αὐτὸν τοι παρασαγγῶν. Ο βασιλεὺς Αγρίππας ἀκούει

**Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΣΙΡ ΓΑΡΝΕΤ ΓΟΛΣΕΛΕΥ
ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ**

ΠΑΡΕΧΟΝΤΕΣ σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ πρώτου ἀγ-
γλού διοικητοῦ τῆς νήσου Κύπρου, νομίζομεν ὅτι θέ-
λεμεν εὐαρεστήσει τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ἐκτίθεντες
καὶ σύντομον αὐτοῦ βιογραφίεν.

Ο σίρ Γάρνετ ἔγεννήθη τῷ 1833 ἐν Gloden Bridge

House, κομητείᾳ του Δουβλίνου τῆς Ιρλανδίας, καὶ εἶναι νιὸς τοῦ ταγματάρχου Γόλσελευ. Φυσικῶς ὅθεν ἐκ παιδικῆς ἡλικίας πρὸς τὰ στρατιωτικὰ ἐτράπη. Τῷ 1852, ὅτοι ἐν 19ῳ ἔτει τῆς ἡλικίας του διωρί-
σθη ἀνθυπασπιστὴς ταχθεὶς διὰ τὴν ἔξωτερην ὑπη-
ρεσίαν. Οἱ Ἀγγλοὶ σεμνύνονται ὅτι εἶναι. εἰρηνόφιλος
λαός, καὶ ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διατελοῦσιν ἐν πολέ-

μοις. Τῷ 1852 ἐπολέμουν τοὺς Βιρμάγους, ἐν τῇ χώ-
ρᾳ δὲ αὐτῶν πρῶτον ὁ σίρ Γάρνετ εἶδε μάχην, μόλις
σωθεὶς μάλιστα ἐκ σπουδαίου κινδύνου. Ἡρχε ποτὲ
σώματος εἰς ἔφοδον διαταχθέντος ὁ συνάδελφος αὐ-
τοῦ βληθεὶς ὑπὸ σφαίρας ἔπεσε νεκρὸς, καὶ αὐτὸς ἔ-
πεσε χαμαὶ πληγωθεὶς λίαν ἐπικινδύνως διὰ τῆς μᾶς
ὅμως χειρὸς ἐπροσπάθησε νὰ σταματήσῃ τὴν ῥοήν του
αἵματος, ἐνῷ διὰ τῆς ἑτέρας ἐκάλει τοὺς ἀνθρώπους

ἡ φύσις καὶ οἱ ιατροὶ τὸν ἀνέρρωσαν. Ὅπηρέτησε κατὰ
τὴν ἐν Ἰνδίαις ἐπανάστασιν καὶ ἐν Σινικῇ. Τῷ 1867
ὑπηρέτησεν ἐν Καναδᾷ ἔνθα καὶ ἐνυμφεύθη τὴν Λου-
ζανὴν Ἐρσκιν.

Ἡ οἰκογένεια τῶν Γόλσελευ εἶναι ἀρχαιοτάτη ἀνερ-
χομένη ἕως τοῦ ἔτους 1211.

Η ΝΥΞ ΚΑΙ ΑΙ ΜΟΙΡΑΙ

Ἡ παροῦσα εἰκονογραφία ἔργον τοῦ διασήμου Δα-
νοῦ καλλιτέχνου Καρστενσίου (Carstens), ἐν ᾧ ἡ ἀρ-
μονία ὑπάρχει ἡ φαντασία τῶν νεωτέρων πρὸς τὸ ἴδαι-
νον τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος, εἰκονίζει τὴν Νύκταν
καὶ τρεῖς θυγατέρες αὐτῆς, τὰς Μοίρας.

Τρεῖς ἡσάν κατὰ 'Ησιόδον αἱ Μοίραι, ή Κλωθὼ, ή
Λάχεσις καὶ ἡ Ἀτροπος καὶ παρίσταντο ὑπὸ μὲν τῶν
ποιητῶν γραῖαι δυσειδεῖς, ὑπὸ δὲ τῆς τέχνης ἐν με-

ΑΙ ΔΥΟ ΚΑΗΡΟΝΟΜΙΑΙ.

[Συνέχεια καὶ τέλος].

«ΕΙΚΟΣΙ πέντε σήμερον,» εἶπεν ὁ Ἐδουάρδος Στρόγ-
γος, βλέπων ἀπὸ τῆς τραπέζης τὴν μητέρα καὶ ἀ-
δελφήν του. Ἡτο ἐσπέρας καὶ ἐκάθηντο εἰς ἓν κα-
θαρὸν καὶ καλῶς διεσκευασμένον δωμάτιον. Ἡ μάτηρ
καὶ ἡ ἀδελφὴ ἔρραπτον, ὃ δὲ Ἐδουάρδος ἀνεγίνωσκεν.
Ἡ οἰκία τὴν δοπίαν κατεῖχον, δὲν ἦτο ἐκείνη ἡ πα-
λαιὰ ἡ ἄχαρις, ἐξ ἣς εἰδομεν κηδείαν ἔξερχομένην
πρὸ δέκα περίπου ἑτῶν, ἀλλ' εὐάρεστος κατοικία με-
γαλειτέρα κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ καλῶς διευθετημένη.

Ἡ κυρία Στρόγγου ὑψώσασα τοὺς ὄφθαλμοὺς, ἐκύτ-
ταξε περιπαθῶς ἀπὸ τῆς τραπέζης τὸν μίον της.

«Πόσον ταχέως παρέρχονται τὰ ἔτη,» εἶπεν, «Εἴ-
κοσι καὶ πέντε, μοὶ φαίνεται, ὅτι χθὲς ἦσσο παιδίον.»
«Περιμένω ἐπίσκεψίν τινα ἀπόψε εἶπεν ὁ Ἐδουάρδος.

ταγενεστέροις χρόνοις γυναικες σεμνόταται. Ἐκ τῶν
Μοίρῶν ἡ μὲν Κλωθὼ παρίσταται φέρουσα ἀτρακτόν,
δι᾽ ἣς πλέκει τὸ νῆμα ἐκάστου ἀνθρώπου, ἡ Λάχεσις
κρατοῦσα κύλινδρον, ἐφ οὐ εἰνε γεγραμμέναι τῶν ἀν-
θρώπων αἱ τύχαι ἥδη μειοῦσα ἐπὶ σφαίρας τὸ πεπω-
μένον, ἡ δὲ Ἀτροπος κόπτουσα διὰ τῆς ψαλλίδος
τὸ νῆμα, ὅτε ὁ ἀνθρώπος ἔμελλε ν. ἀποθάνῃ ἡ κρα-
τοῦσα οταμά καὶ δεικνύουσα τὴν ὄραν τοῦ Θανάτου.

Ἐπειδὴ τῶν ἀνθρώπων ἡ τύχη εἶναι σκοτεινὴ καὶ
κεκρυμμένη, ὁ μῦθος ἐπλασε τὰς Μοίρας θυγατέρες
τῆς Νυκτὸς καὶ κατώκισεν αὐτὰς ἐν σκοτεινῷ σπη-
λαιώ, συμβόλῳ τοῦ σκότου, ὅπερ καλύπτει τὸ μέλ-
λον, τοῦ ὅποιου αὐταὶ ἔνηθον τὴν πορείαν. Τῶν Μοί-
ρῶν αἱ ἀποφάσεις ἡσαν ἀμετάτρεπτοι καὶ οὐδὲν ἥδυ-
νατο νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὰς νὰ κόψωσι τὸ νῆμα καὶ νὰ
στερήσωσι τὴν περαιτέρω ἐπὶ τῆς γῆς πορείαν τοῦ ἀν-
θρώπου.

«Τίνος;» ἡρώτησεν.

«Τοῦ κυρίου Κάμπελ. Ἐνῷ ἀνεγάρουν ἀπόψε, μὲ
ἡρώτησε ποῦ κατώκουν, λέγων, ὅτι ἐπεθύμει νὰ μοὶ
διμιλήσῃ περὶ ὑποθέσεώς τινος, καὶ ὅτι θέλει νὰ ἔλθῃ,
ἴνα μὲ ἐπισκεφθῇ.»

Τὴν στιγμὴν ταύτην, ὁ κώδων ἐστήμανε.

Μετ’ ὀλίγας στιγμὰς ἥλθε τις, καὶ εἶπεν εἰς τὸν
Ἐδουάρδον ὅτι κύριός τις ἦτο κάτω, καὶ ἐπεθύμει νὰ
τὸν ἔδῃ. Οὗτος ἦτον ὁ κύριος Κάμπελ.

«Ἐχετε μίαν οἰκίαν πολὺ εὐάρεστον, Ἐδουάρδε,»
εἶπεν ὁ κύριός του, ἀμα ἔλαβε τὴν χείρα τοῦ νέου.

«Μάλιστα, κύριε, κατοικοῦμεν ἀρκετὰ καλά.»

«Πῶς ἔχει ἡ μάτηρ σας;»

«Πολὺ καλά; σας εὐχαριστῶ, κύριε.»

Μετὰ διακοπὴν ὀλίγων στιγμῶν, εἶπεν ὁ κύριος
Κάμπελ. «Μέλλω νὰ κάμω μεταβολάς τινας, εἰς τὰς
έπιχειρήσεις μου, αἵτινες ἐσχάτιως ηὔξησαν τόσον πο-

εισέδυσεν εἰς τὴν μητρικὴν χαρδίαν, ἐνῷ ἐσκέπτετο τοιουτοτρόπως περὶ τοῦ οὐρανοῦ της.

«Φοβούμαι», εἶπε περὸς τὴν θυγατέρα τῆς, ἐνῷ ἐκάθητο καὶ ἐσκέπτετο περὶ τοῦ Καρόλου, ὅτι δὲν ἐπράξαμεν ὁρθῶς ἀκολουθίσασαι κατὰ γράμμα τὴν συμβουλὴν τοῦ χωρίου Χάρδη. Ἐὰν ὁ ἀδελφός σου εὑρίσκηται ἄνευ χρημάτων, καὶ μεταξὺ ἔνγων, τί ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ; Πώς δύναται νὰ ζήσῃ; Τί θίθελε γείνει, ἐὰν ἐπραττεν ἀπελπιστικήν τινά πρᾶξιν; Φρίττω, δταν τὸ συλλογίζομαι, ἡ ἴδεα αὕτη μὲ κατεῖχεν ὅλην τὴν νύκτα, δὲν ἥδυνθην νὰ κοιμηθῶ οὐδὲ μίαν ὥραν. Κατ’ ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ κώδων τῆς θύρας ἐσήμανεν, ἡ δὲ μήτηρ καὶ ἡ θυγάτηρ ἤκροά-ζοντο σιωπηλαί, ἐνῷ ὁ ὑπηρέτης ἀπεκρίνετο, εἰς τὰς ἐρωτήσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμψε τις κάτω. Δὲν ἤκουσαν τὴν θύραν κλεισμένην, ἀφοῦ ἤνοιχθη, ἀλλὰ τὰ βήματα τοῦ ὑπηρέτου, ἐπανελθόντος, ἐδήλουν, ὅτι ἦτο ἀγγελιοφόρος τις κάτω ἀναμένων ἀπάντησιν. Οὗτος ἤλθε κρατῶν ἐπιστολὴν εἰς τὰς χειράς του, καὶ εἶπεν, ἐνῷ τὴν ἐνεγείριζεν εἰς τὴν χωρίαν 'Ρεϊγόρου'.

«Τηλεγράφημα, κυρία, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπιθυμεῖ νὰ γνωρίζῃ, ἀν̄ θὰ κάμητε ἀπάντησιν.»

Ἐπιθανάτιος ὡχρότης ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον τῆς κυρίας Ρεῖνόρου, ἀμα ἔλαβε τὸ ἔγγραφον, καὶ τὸ ἦνοιζε μὲ κεῖρας τρεμούσας ὡς τὸ φύλλον. Ἡ ἀναπνοή της ἐπαυσε πρὸς στιγμὴν, ἐπειτα δὲ μετὰ φωνὴν ἀγωνίας, ἡ κυρία Ρεῖνόρου ἐπεσεν εἰς τὰ ὄπιστα ἐπὶ τῆς καθέδρας τῆς, καὶ ἔχασε πάσας τὰς αἰσθήσεις της. Ἐπειδὴ δὲ τὸ τηλεγράφημα ἐπεσεν ἀπὸ τὰς χειράς της, ἡ Ἀγνὴ τὸ ἀνήρπασε καὶ τὸ ἀνέγνωσεν ἐν ἀκαρεῖ. Οἱ ἀδελφός της ἀπέθανεν. Μιὰ σφαῖρα ἐτελείωσε τὴν πυρετώδη ζωὴν του, ἀν καὶ διὰ τίνων χειρῶν ἡ θανατηφόρας σφαῖρα διεπέρχεται τὴν καρδίαν του, τὸ τηλεγράφημα δὲν ἔλεγεν. Ἄλλ᾽ ἡ λυπηρὰ ἀλήθεια ἔφθασε λίαν ταχέως—ἐπεισ διὰ τῆς ἑαυτοῦ βιαίας χειρός. Οὕτω τὸ κληροδότημα τοῦ πατέρος του ἐγένετο εἰς αὐτὸν κατάρα ἀντὶ εὐλογίας. Ἐδὺ ἐλάμβανεν δρᾶς μὲ αὐτὸ καὶ ὄρθις ἀρχάς, νοῦν ἐπιμελῶς ἀνεπτυγμένον, καὶ ἔξεις φιλεργίας, ὁ πλοῦτός του ἥδυνατο νὰ γείνῃ μέσον τῆς ἴδιας αὐτοῦ εὐτυχίας καὶ χρησιμότητος εἰς τοὺς ἀλλούς. Ἄλλα τὰ χρήματα ἔνευ τούτων ἤσαν εἰς αὐτὸν, ὡς εἶναι καὶ εἰς πάντα ἄλλον, δύναμις τις πρὸς τὸ κακὸν ἀντὶ τοῦ καλοῦ.

Είναι ἄρα γε ζήτημα, ποῖον ἐκ τῶν δύο τούτων κληροδοτημάτων ἵτο τὸ καλλίτερον; Είναι ζήτημα, ὡς πρὸς τὸν νοῦν τοῦ νέου ἐκείνου, διτις ἔχει τὸν κόσμον ὅλον ἐνώπιόν του, βραχίονας ἴσχυρονς, νοημοσύνην καὶ φιλοτιμίαν, ὅτι θέλει φέρεσι εἰς ὑψηλὰς θέσεις, είναι ζήτημα ὡς πρὸς τὸν νοῦν τοῦ πατρὸς, διτις ἀγαπᾷ τὰ τέκνα του, ὅτι θέλει προθυμοποιηθῆ νὰ προμηθεύσῃ εἰς αὐτὰ τὸ ὕψιστον ἀγάθον; Οὐχί βεβαίως!

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ;

Οι χαρακτήρες τῶν γυναικῶν τῆς Νίκοσιάς εἰσὶ κανονικοὶ καὶ ἀξιοπέπειαν ἐμφαίνουσι, δεικνύοντες τὸ ὑψηλὸν ἔκεινο τὸ ιδιάζον εἰς τὴν φυσιογνωμίαν ἐν τοῖς

εἹργοις τῶν Ἐλλήνων ἀριστοτεχνῶν. Κατέχουσιν αὗτα τὸ πολύτιμον μυστικὸν νὰ δίδωσι μελανὸν χρώματισμὸν εἰς τὰς λευκοτάτας τρίχας, βάφουσι δὲ καὶ τὰς ὄφρυς διὰ τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Τὰ λαμπρότερα χρώματα ἔχουσι τὰ φορέματα αὐτῶν. Ἡ ἐξωτερικὴ ἑσθὶς εἶναι πάντοτε ἐξ ἐρυθροῦ ἢ πρασίνου μεταξέων ὑφάσματος χρυσῷ κεντημένη, ἐρυθράς περισκελίδας καὶ κίτρινα ὑποδήματα, μὲν ἐμβάδας ἐκ τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Περὶ τὸν λαιμὸν καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἡρτηνται ἀπειροχρυσᾶς νομίσματα, ἀλύσεις καὶ ἀλλα κοσμήματα.

ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΜΥΣ

Aἰσώπειος μῦθος.

Σ' ἔνα δάσος μακρυνό,
ἔκαπλωμένος ἐκοιμᾶτο
— πάνω σ' τὸ χορταρικό,
ἔνας λέων κ' ἔβρυχάτο.

Ο δὲ ποντικὸς σκεφθεὶς
— «Νὰ σου π' ω κύρι λέων λέγει,
» ἀν ποτ' ἐλευθερωθεῖς....
— καὶ ἀρχήνισε νὰ κλαίγη —

Εἶχε ρώθωνας μεγάλους
καὶ οὐδένα ἐφοβεῖτο.
Ἐπειδὴ δὲ τοὺς ἄλλους
δυνατὸς ἐκείνος ήτο.

»Ἔτοι σὲ τάσσω—έὰν τύχη
»κ' ὑποπέσῃς εἰς παγίδα.
»εἶναι δὲ κοινὴ ἡ τύχη
»καὶ ἐτὸ μέλλου ἔχει ἐπίδα».

Εἰς τὸν ὅπνον του δ' ἐπάνω
βγαίνει ἔνας ποντικός.
— «Τώρα γὰρ τί νὰ του κάγω
είμαι καταμοναγός.»

Ο δὲ λέων μας καγχάσας
τὸν ἀρχίνει τὸν καῦμένον.
Κεῖνος δὲ τὸν δρόμον πιάσας
τότ᾽ ἀρχίζει ἀναστάγων.

Οὗτω εἴπεν ὁ κύριος
καὶ εἰς τοὺς φίλους αὐτοῦ εἶπεν
τοῦ κυρίου λέοντος εὐθύς
καὶ ως μίαν ὥραν πένει.

Ἐκτοτε καὶ δές παρῆλθε
καὶ δὲ λέων συνελήφθη
εἰς τι δένδρον δὲ ἀπάγθη
καὶ ἐδέθη· διε τὸ γῆλθε

Άλλα & ἔξαφνα πηδᾶ
καὶ ογκώνεται ὄλέων,
καὶ ἀρχίζει νὰ μαδᾶ
τὸ ποντικῆ! πάει πλέον.

ἐν καιρῷ νυκτὸς ποντῆκε
ἀναβάν δὲ στὸ δενδρὶ
ἥρχισ τὸ τσάκα τοίκι
καὶ τοῦ κόπτει τὸ σγούνι.

Τόπιασε λυποθυμῆα
καὶ τὸν ζήτησε τὴν γάρι
γὰ τοῦ δώσῃ ἐλευθερία.
Ἄλλ' ὁ λέων μὲν καινός

καὶ τοῦ λέγει: Ἄν. οὐ λέων
„ἔχεις δύναμι μεγάλην”
„Ἔγώ ἔχω περιπλέον
„καὶ σαῦ σύζω τὸ κενάλη”.

Τῷθλεπε κ' ἔχαιρετο
καὶ δι' αὐτὸν ἐπαιρετο.

Ἐκαστος λαϊκῶν νοεῖ
τι ὁ μῦθος μας δηλοῖ.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Ι. ΒΕΣΣΗΣ.

BIBLIA

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΕΥΑΓΓΑΛΙΩΝ, πρωτότυπον κείμενον. Τόμος Α'. Εὐαγγέλια κατὰ Ματθαίου καὶ κατὰ Μάρκου. Πωλεῖται παρ' ἄπαισι τοῖς Βιβλιοπώλαις καὶ ἐν τῷ Τυπῳ γραφείῳ τῆς Ἀθηναϊδος—Δραχ. 5.

ΚΥΡΙΑΚΗ, ἡ ἐπίδρασις αὐτῆς ἐπὶ τῆς οὐγέκης καὶ τῆς εὐημερίας τῶν λαῶν ὑπὸ Καρόλου Χίλλ, μετὰ εἰσαγωγῆς ὑπὸ W. E. Γλάδστωνος.—Μετάφρασις ἐκ τοῦ πρωτοτύπου.—Ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἀθηναϊδός.—Λεπτ. 50. Εἰς τοὺς ἀγοραζούτας πλέον τῶν 10 ἀντιτύπων ἀγάλλεται.

‘Η Διεύθυνσις τῆς «’Αθηναϊδος παραρακαλεῖ τοὺς μεταβόλλοντας κατοικίαν νὰ εἰδοποιῶσιν αὐτὴν πρὸς τακτικὴν διανομὴν του φύλλου.